

Affsigelse i Overretterne. Efter de nuværende Forhold har desuden Høiesterets Justitiarius den Myndighed, at han kan bestemme, om en Sag skal indgaae til skriftlig Behandling eller ikke, og det vil beroe paa ham at undtage de større og vanskeligere civile Sager, efterat have indhentet Erklæringer derom hos Advocaterne, fra den mundtlige Behandling i Retten.

Naar Forholdet er saaledes — og det troer jeg ikke den ærede Minister skal kunne gjøre synderlig Indsigelse imod — og naar man tilslige erindrer, at Høiesteret har i de senere Aar, foruden den ordinaire tre Maaneders Ferie, havt meget ofte Ferie, fordi der ikke var Noget at bestille, saa kan jeg ikke begribe, hvorledes denne Domstol, der ovenikjøbet kan sættes med 9 Assessorer, saa at der bestandig er 4, som Ingenting behøve at bestille, ikke skulde kunne faae Tid til at affatte sine Præmisser. Det er jo vistnok muligt, at Høiesteret derved faaer noget mere at bestille, og at det ikke saa ganske convenerer Retten at gaae over til en ny Forretningsgang; men dette troer jeg ikke bør have nogen Indflydelse. Jeg for mit Vedkommende betragter det Endringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die District, saaledes, at man hellere slet ingen Lov herom bør have end vedtage det, og det er derfor naturligvis min Mening at stemme derimod, selv om den ærede Minister skulde give en Erklæring om, at det dog var muligt, at der vilde udfomme en Lov, naar Thinget vedtog dette Forslag.

S. Müller. Den eneste Forskjel, der er imellem de tre ærede Jurister i Thinget og mig, er den, at de sige, at Dommene skulle affiges strax og strax udgaae med deres Grunde, medens jeg siger, at det er meget godt, om dette kan skee, men at jeg holder mig overtydet om, at det ikke altid kan skee; og det er med Hensyn hertil, at jeg har stillet mit Forslag. Hensigten er altsaa at lette Sagen, og det haaber jeg, at Thinget ikke vil miskende. Jeg forlanger ingenlunde, at Thinget skal dømme imellem de Herrer og mig i den Henseende, men jeg ønsker blot, at det vil see Tingen fra den Side, at mit Forslag sigter til at indbrømme Høiesteret den Frihed, som

jeg troer nødvendig, for at den kan opfylde det, som man nu fordrer af den.

H. Sage: Det var af faktiske Grunde, jeg erklærede mig for det stillede Forslag; disse Grunde ere ikke længere tilstede, og jeg maa derfor tilraade Thinget at antage Forslaget i dets oprindelige Skikkelse. Jeg skal, efter at Sagen, som jeg haaber, er vedtagen ved anden Behandling, foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg for at tage Sagen under Overveielse. Jeg havde haabet, at den ærede Minister, efter den Imødekommen, der var vilst, havde seet sig istand til at gaae ind paa Forslaget; det gjør mig meget ondt, at han ikke har kunnet gjøre det; det gjør mig dobbelt ondt, fordi der her har vilst sig en forunderlig Splid i selve Ministeriet. Vi stræbe til Genhed; vi skulle om kort Tid begynde at skabe Genhedsinstitutioner, eller rettere kalde dem tillive, og i det samme Dieblit fremtræder et Lovforslag for Holsteen om mundtlig Procedure, Meddelelse af Grunde o. s. v., og her i Danmark, hvor vi have Grundloven, der byder ganske anderledes omfattende Reformer i Retspleien, som endnu ikke ere fremkomne, men som vi haabe ret snart maae fremstaae, — her skulde vi ikke være istand til at faae en saadan lille beskeden Reform gennemført.

Bable: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Kreds (A. Sage) indtalte, at der var en saa stor Genstemmighed her i Salen med Hensyn til dette Lovforslag. Dette er maalket sandt, og ogsaa jeg har Intet at udsætte paa selve Lovforslaget. Men med Hensyn til Betimeligheden har jeg Noget at indvende. Jeg har nemlig aldeles ikke følt den store Nødvendighed af nu at bringe denne Reform paa Bane. Ja, jeg veed ikke, hvori det ligger, at man just skulde begynde Retspleiens Ordning paa dette Punkt. Naar jeg har tænkt over de Lovforslag, vi i den Retning kunde vente at faae fremførte, da har jeg meent, at man snarere kunde vente at faae et Lovforslag om Retspleiens Adskillelse fra Administrationen, og at det var det, vi skulde begynde med, men ikke, at vi skulde begynde med det, hvormed vi egentlig skulde ende. Med Hensyn